

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

31 січня 2019 р.

Київ

№ 65-р

Про допустимість нової державної допомоги для конкуренції внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 185-ПДД від 12.04.2018) розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/156-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/13-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.

Антимонопольний комітет України, розглянувши матеріали справи про державну допомогу № 500-26.15/13-18-ДД та подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги про попередні результати розгляду справи від 21.01.2019 № 500-26.15/13-18/32-спр,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (1) Листом Державної служби зайнятості від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 185-ПДД від 12.04.2018) надіслано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення), яке було подано на виконання пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 26.04.2018 № 500-29/05-5238 (далі – Запит) Повідомлення було залишено без руху й надано тридцятиденний строк для усунення недоліків та надання додаткової інформації.
- (3) Державною службою зайнятості листом від 01.06.2018 № 33/01/3160-18 (вх. № 6-01/6436 від 05.06.2018) надіслано додаткову інформацію на Запит (далі – Лист про додаткову інформацію).
- (4) За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/156-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/31-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 07.08.2018 № 500-29/01-10052 направлено копію розпорядження на адресу Державної служби зайнятості (Центральний апарат). На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу із зверненням до всіх

заінтересованих осіб щодо подання ними протягом 30 календарних днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку із розглядом справи про державну допомогу

2. ВІДОМОСТІ ТА ІНФОРМАЦІЯ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. Надавач підтримки

- (5) Державна служба зайнятості (Центральний апарат) (01601, м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10, ідентифікаційний код юридичної особи 03491079).

2.2. Отримувачі підтримки

- (6) Роботодавці, що працевлаштовують громадян, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, незалежно від форми власності та підпорядкування.
- (7) Суб'єкти малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних у пріоритетних видах економічної діяльності.

2.3. Мета (ціль) підтримки

- (8) Метою (ціллю) підтримки є розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, працевлаштування безробітних, зокрема громадян, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню.

2.4. Очікуваний результат

- (9) Стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць в пріоритетних видах економічної діяльності та забезпечення зростання зайнятості безробітних, зокрема, громадян, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню.

2.5. Форма підтримки

- (10) Відшкодування роботодавцю фактичних витрат на сплату нарахованого відповідно до статті 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

2.6. Обсяг підтримки

- (11) Загальний обсяг підтримки невизначений.

2.7. Підстава для надання підтримки

- (12) Стаття 26 та частина друга статті 27 Закону України «Про зайнятість населення».
- (13) Постанова Кабінету Міністрів України від 15.04.2013 № 347 «Деякі питання реалізації статті 26 та частини другої статті 27 Закону України «Про зайнятість населення» (далі – Порядок компенсації).

2.8. Тривалість підтримки

- (14) Необмежена

3. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (15) Статтею 26 Закону України «Про зайнятість населення» встановлено, що роботодавцю, який працевлаштовує на нове робоче місце громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону (крім тих, які визначені пунктом 7 частини першої статті 14), та яким надано статус безробітного, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.
- (16) Компенсація виплачується протягом одного року з дня працевлаштування особи за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.
- (17) Частиною другої статті 27 Закону України «Про зайнятість населення» встановлено, що суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних строком не менше ніж на два роки за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на нові робочі місця в пріоритетних видах економічної діяльності, щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.
- (18) Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі в бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається), протягом одного року з дня працевлаштування безробітного у порядку та за переліком пріоритетних видів економічної діяльності, визначених Кабінетом Міністрів України.
- (19) Перелік пріоритетних видів економічної діяльності для створення нових робочих місць суб'єктами малого підприємництва затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 15.04.2013 № 347. Перелік містить назви окремих видів діяльності та їх коди згідно з КВЕД.
- (20) Порядок компенсації визначає механізм виплати компенсації фактичних витрат роботодавця на сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок) за працевлаштування осіб, яким надано статус безробітного, на нові робочі місця. Дія цього Порядку не поширюється на роботодавців, які є бюджетними установами.
- (21) Відповідно до пункту 2 Порядку компенсації термін «компенсація» означає відшкодування роботодавцю фактичних витрат нарахованого відповідно до статті 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиного внеску, сплаченого за працевлаштованого за направленням центру зайнятості державної служби зайнятості (далі – центр зайнятості) на нове робоче місце зареєстрованого безробітного за місяць, за який такий внесок сплачений.

(22) Відповідно до пункту 3 Порядку компенсації право на компенсацію має роботодавець, який працевлаштовує на нове робоче місце строком не менше ніж на два роки за направленням центру зайнятості зареєстрованих безробітних з таких категорій громадян:

- 1) діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування;
- 2) особи, звільнені після відбуття покарання або примусового лікування;
- 3) молодь, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби (протягом шести місяців після закінчення або припинення навчання чи служби) і яка вперше приймається на роботу;
- 4) особи, яким до настання права на пенсію за віком відповідно до статті 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» залишилося 10 і менше років;
- 5) інваліди, які не досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
- 6) один з батьків або особа, яка їх замінює, і:
 - має на утриманні дитину (дітей) віком до шести років;
 - виховує без одного з подружжя дитину віком до 14 років або дитину-інваліда;
 - утримує без одного з подружжя інваліда з дитинства (незалежно від віку) та/або інваліда I групи (незалежно від причини інвалідності);
- 7) учасники бойових дій, зазначені у пунктах 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Право на компенсацію має роботодавець, який є суб'єктом малого підприємництва та працевлаштовує зареєстрованих безробітних на нові робочі місця в пріоритетних видах економічної діяльності строком не менше ніж на два роки за направленням центру зайнятості. Пріоритетний вид економічної діяльності визначається за основним видом економічної діяльності роботодавця.

(23) Відповідно до пункту 4 Порядку компенсації робочі місця, які створені у зв'язку з утворенням нового суб'єкта господарювання (крім тих, що утворені шляхом припинення), вважаються новими протягом 12 місяців з моменту утворення нового суб'єкта господарювання. У разі створення нового робочого місця шляхом збільшення штатної чисельності працівників за умови відсутності зменшення середньомісячної чисельності за попередні 12 місяців збільшенням штатної чисельності у звітному періоді вважається:

- для юридичних осіб - збільшення складу працівників, які працюють на умовах трудових договорів, порівняно з попереднім звітним періодом за умови, що кількість вакансій залишається незмінною або збільшується;
- для фізичних осіб - підприємців та самозайнятих осіб - збільшення чисельності найманих працівників, які працюють на умовах зареєстрованих трудових договорів (за винятком строкових).

Для підтвердження факту відсутності зменшення середньомісячної чисельності працівників проводиться порівняння середньооблікової кількості працівників за місяць, в якому створене нове робоче місце, із середнім значенням середньооблікової кількості працівників за 12 місяців, що передують місяцю створення нового робочого місця.

(24) Відповідно до пункту 6 Порядку компенсації компенсація не виплачується у разі, коли роботодавець:

- має заборгованість із сплати єдиного внеску та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

- (25) Відповідно до пункту 7 Порядку компенсації у разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація, з ініціативи роботодавця або за згодою сторін до закінчення дворічного строку з дня працевлаштування сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів залежно від джерела компенсації або на його робоче місце за направленням центру зайнятості працевлаштовується інший зареєстрований безробітний з числа громадян, визначених пунктом 3 цього Порядку залежно від джерела компенсації. Тривалість виплати компенсації та строк працевлаштування обчислюються сумарно.
- (26) Відповідно до статті 1 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок) - консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування. Відповідно до статті 4 цього Закону платниками єдиного внеску є, зокрема, роботодавці.
- (27) Відповідно до статті 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 22 відсотків до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску. У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску. При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску, встановлена цією частиною, застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру.
- (28) Єдиний внесок для підприємств, установ і організацій, фізичних осіб - підприємців, у тому числі тих, які обрали спрощену систему оподаткування, в яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю.
- (29) Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.
- (30) Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7

цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю.

- (31) Відповідно до статті 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиний внесок нараховується для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого), частини першої статті 4 цього Закону, на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці», та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.
- (32) За наведених умов сплата єдиного соціального внеску роботодавцями є частиною витрат роботодавця на оплату праці працівників.

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

- (33) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (34) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;
 - державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
 - підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
 - підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.
- (35) Відповідно до підпункту 1 частини другої статті 3 Закону дія закону не поширюється на підтримку, зокрема, у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства.
- (36) Частиною другою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць.
- (37) Критерії оцінки допустимості державної допомоги на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.2018 № 33 (далі – Критерії оцінки).
- (38) Відповідно до пункту 3 Критеріїв оцінки, державна допомога на працевлаштування є допустимою у разі, коли:
- 1) надається з метою сприяння працевлаштуванню та створенню нових робочих місць для:
 - незабезпечених осіб;
 - осіб, які не мали постійної оплачуваної роботи протягом щонайменше 24 місяців або щонайменше 12 місяців і щодо яких виконується одна з умов, передбачених пунктом 7, крім абзацу третього, частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу

суб'єктам господарювання»; внутрішньо переміщених осіб; учасників бойових дій, які віднесені до однієї з категорій, зазначених у пунктах 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі – особливо незабезпечені особи);

- осіб, зареєстрованих як безробітні, у значенні, наведеному у Законах України «Про зайнятість населення», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (далі – зареєстровані безробітні особи);

- осіб з інвалідністю;

- осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування;

2) державна допомога на працевлаштування спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на:

- оплату праці незабезпечених осіб, особливо незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування;

- сприяння в працевлаштуванні незабезпечених осіб, особливо незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування, та створенні нових робочих місць для зазначених осіб (здійснення заходів, спрямованих на стимулювання самостійності та адаптації особи до робочого середовища, підвищення рівня конкурентоспроможності з урахуванням вразливості особи на ринку праці, її супровід під час вирішення соціально-побутових питань, підтримка під час спілкування з роботодавцем, допомога у врегулюванні конфліктів);

- оплату праці осіб з інвалідністю;

- сприяння в працевлаштуванні осіб з інвалідністю та створенні нових робочих місць для зазначених осіб (здійснення заходів, спрямованих на стимулювання самостійності та адаптації особи до робочого середовища, підвищення рівня конкурентоспроможності з урахуванням вразливості особи на ринку праці, її супровід під час вирішення соціально-побутових питань, підтримка під час спілкування з роботодавцем, допомога у врегулюванні конфліктів);

3) забезпечується:

- створення нових робочих місць;

- працевлаштування на робочі місця, що звільнилися у зв'язку з припиненням трудових відносин попереднім працівником за його ініціативою чи у зв'язку із застосуванням до працівника заходу дисциплінарного впливу відповідно до законів, але не в результаті скорочення чисельності або штату працівників.

(39) Відповідно до пункту 5 Критеріїв оцінки державна допомога на працевлаштування не надається суб'єктам господарювання, які мають прострочену заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, із виплати заробітної плати, сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, визнають свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.

(40) Відповідно до пункту 8 Критеріїв оцінки Максимальний розмір державної допомоги на працевлаштування, яка може надаватися на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на оплату праці незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування, становить не більше 50 відсотків розміру таких витрат.

(41) Державна допомога на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на оплату праці зазначених осіб може надаватися протягом щонайбільше 12 місяців з моменту працевлаштування таких осіб.

- (42) Надання державної допомоги на працевлаштування припиняється та державна допомога підлягає поверненню у разі звільнення особи, за працевлаштування якої надавалася така допомога, до закінчення відповідного строку з дня працевлаштування (крім випадків, коли на місце звільненого працівника працевлаштовується інша незабезпечена особа, зареєстрована безробітна особа, особа, звільнена після відбуття покарання або примусового лікування).
- (43) Відповідно до пункту 14 Критеріїв оцінки, у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги на працевлаштування ураховується розмір державної допомоги, що надається на відшкодування витрат на оплату праці незабезпечених осіб, особливо незабезпечених осіб, зареєстрованих безробітних осіб, осіб, звільнених після відбуття покарання або примусового лікування, осіб з інвалідністю, сприяння в працевлаштуванні зазначених осіб та створенні нових робочих місць для таких осіб за всіма діючими програмами державної допомоги та індивідуальної державної допомоги.
- (44) Відповідно до пункту 15 Критеріїв оцінки визначення максимального розміру державної допомоги на працевлаштування і витрат, що можуть бути відшкодовані суб'єктам господарювання, здійснюється з урахуванням податків, інших зборів та періоду, протягом якого суб'єкт господарювання зобов'язаний зберігати гарантії зайнятості працевлаштованої особи.

5. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

5.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

- (45) Відповідно до статей 26 та 27 Закону України «Про зайнятість населення» роботодавцям, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб окремих категорій, та суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб у пріоритетних видах економічної діяльності, надається компенсація фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу.
- (46) Відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про зайнятість населення» терміни «роботодавці», «працівники», «особи, які забезпечують себе роботою самостійно», «сторони соціального діалогу», «молодь» та «неформальне професійне навчання працівників» вживаються у значенні, наведеному в законах України, «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про соціальний діалог в Україні», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та «Про професійний розвиток працівників».
- (47) Відповідно до статті 1 Закону України «Про професійний розвиток працівників» роботодавець - власник підприємства, установи, організації незалежно від форми власності та виду діяльності або уповноважений ним орган чи фізична особа, яка відповідно до законодавства використовує найману працю.
- (48) Відповідно до статті 42 Господарського кодексу України підприємництво - це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення

економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

- (49) Відповідно до статті 55 Господарського кодексу України суб'єктами малого підприємництва є:
- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;
 - юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.
- (50) Статтею 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачено, що суб'єкт господарювання - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності чи фізична особа, що здійснює діяльність з виробництва, реалізації, придбання товарів, іншу господарську діяльність, у тому числі яка здійснює контроль над іншою юридичною чи фізичною особою; група суб'єктів господарювання, якщо один або декілька з них здійснюють контроль над іншими.
- (51) Отже, за наведених умов отримувачі підтримки – роботодавці, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних із числа громадян окремих категорій, та суб'єкти малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних у пріоритетних видах економічної діяльності, є суб'єктами господарювання у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави

- (52) Відповідно до статей 26 та 27 Закону України «Про зайнятість населення» компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених в бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається).
- (53) Пунктом 16 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що ресурси держави – рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджети фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади.
- (54) Отже, компенсація фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу роботодавцям, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб окремих категорій, та суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб у пріоритетних видах економічної діяльності, здійснюється за рахунок ресурсів держави у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (55) Повідомлена підтримка спрямована на компенсацію витрат роботодавців, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних з числа громадян окремих категорій, та суб'єктів малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних у пріоритетних видах економічної діяльності, за винятком роботодавців, які є бюджетними установами. Отже, підтримка спрямована на окремі групи суб'єктів господарювання, які провадять окремі види господарської діяльності.
- (56) Зазначена підтримка звільняє суб'єктів господарювання від звичайних витрат на оплату праці, які здійснює суб'єкт господарювання, що провадить аналогічну господарську діяльність за звичайних ринкових умов, тобто без втручання держави, отже, підтримка надає переваги суб'єктам господарювання, недоступні за звичайних ринкових умов.

5.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (57) Як зазначено вище, отримувачі підтримки набувають переваг у результаті надання повідомленої підтримки, що відповідно покращуватиме їх конкурентну позицію, порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність, та які не отримують такої підтримки. Отже, повідомлена підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

5.5. Віднесення повідомленої підтримки до державної допомоги

- (58) Враховуючи викладене, повідомлена підтримка суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

6. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

- (59) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні, державна допомога надається з ціллю розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, що відповідає положенням частини першої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (60) Відповідно до статті 26 та статті 27 Закону України «Про зайнятість населення» державна допомога надається з метою працевлаштування окремих категорій громадян з числа зареєстрованих безробітних осіб та створення нових робочих місць суб'єктами малого підприємництва для зареєстрованих безробітних осіб. Зазначене відповідає підпункту 1 пункту 3 Критеріїв оцінки.
- (61) Державна допомога спрямована на відшкодування роботодавцям фактичних витрат на сплату єдиного внеску за відповідного працівника за місяць, за який він сплачений. Зазначені умови відповідають положенням підпункту 2 пункту 3 та пункту 15 Критеріїв оцінки.
- (62) Державна допомога надається роботодавцям, зокрема суб'єктам малого підприємництва, що здійснюють працевлаштування окремих категорій громадян на нові робочі місця, що відповідає підпункту 3 пункту 3 Критеріїв оцінки.

- (63) Державна допомога не надається, якщо роботодавець:
- має заборгованість із сплати єдиного внеску та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
 - визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.
- Зазначене частково відповідає пункту 5 Критеріїв оцінки.
- (64) Державна допомога надається у розмірі фактичних витрат роботодавця на оплату єдиного внеску за відповідного працівника окремої категорії. Розмір єдиного внеску відповідно до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» становить від 5,3 до 22 відсотків бази нарахування. Базою нарахування є сума нарахованої відповідній особі заробітної плати. Компенсація фактично сплаченого єдиного внеску виплачується протягом року. Також, у разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація, з ініціативи роботодавця або за згодою сторін до закінчення дворічного строку з дня працевлаштування сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету відповідного фонду або на його робоче місце за направленням центру зайнятості працевлаштовується інший зареєстрований безробітний з числа громадян окремих категорій. Отже, зазначене відповідає умовам пункту 8 Критеріїв оцінки.
- (65) Разом із тим статті 26 та 27 Закону України «Про зайнятість населення» та Порядок компенсації не містять положень щодо визначення сукупного розміру державної допомоги, у разі якщо суб'єкт господарювання (роботодавець) є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, як це передбачено пунктом 14 Критеріїв оцінки.
- (66) На подання з попередніми висновками від 21.01.2019 № 500-26.15/13-18/32-спр (далі – Подання) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 24.01.2019 № 33/01/454-19 (вх. № 7-01/1004 від 25.01.2019) не надано зауважень чи заперечень до Подання.

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», пунктом 1 розділу IX Порядку розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 12 квітня 2016 року № 8-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06 травня 2016 року за № 686/28816, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

1. Визнати, що підтримка у формі компенсації фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу роботодавцям, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб окремих категорій, та суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб у пріоритетних видах економічної діяльності, що надається Державною службою зайнятості (Центральний апарат) на підставі статей 26 та 27 Закону України «Про зайнятість населення» та постанови Кабінету Міністрів України від 15.04.2013 № 347 «Деякі питання реалізації статті 26 та частини другої статті 27 Закону України «Про зайнятість населення», є допустимою державною допомогою відповідно до Закону України «Про

державну допомогу суб'єктам господарювання» **внаслідок внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання:**

- 1) державна допомога не повинна надаватись роботодавцям, які мають прострочену заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, із виплати заробітної плати, які перебувають на стадії ліквідації, визнають свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;
- 2) умови надання державної допомоги необхідно доповнити положенням щодо визначення сукупного розміру державної допомоги на працевлаштування, якщо суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги.

Надавач державної допомоги зобов'язаний внести зміни до програми державної допомоги щодо компенсації фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу роботодавцям, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб окремих категорій, та суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб у пріоритетних видах економічної діяльності, у строк, передбачений пунктом 3 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», та поінформувати Антимонопольний комітет України протягом одного місяця з дня внесення змін.

2. Разом із тим, враховуючи положення підпункту 1 частини другої статті 3 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», підтримка, що надається Державною службою зайнятості (Центральний апарат) на підставі статей 26 та 27 Закону України «Про зайнятість населення» та постанови Кабінету Міністрів України від 15.04.2013 № 347 «Деякі питання реалізації статті 26 та частини другої статті 27 Закону України «Про зайнятість населення», у формі компенсації фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних осіб у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ